

[Vesterager.]

Lovforslaget i teknisk Henseende er affattet paa en forsvarlig Maade, og det kan jo have sine Vanskeligheder for private Forslagsstillere at se dette, naar man ikke har haft Administrationen til Hjælp. Kritikken i saa Henseende skal jeg altsaa gerne overlade til den højtærede Indenrigsminister, idet jeg mener, at det er Ministeriets Opgave og Pligt at se paa denne Side af Lovforslaget. Men naar man i en saadan Situation som den, vi nu er i, fører noget ganske nyt frem, nemlig fører Invalidere-nyderne ind i Lovforslaget, saa har man Grund til at spørge: Staar disse to Kategorier, Aldersrentenydere og Invalidere-nydere, nu ganske ens? Der mener jeg absolut nej. Invalidere-nydernes Tilskud er bygget paa noget helt andet end Aldersrentenydernes, og selv om der er sket en Ændring i Invalidere-nyderloven, kan man ikke sige, at Forsikringsprincippet ganske er ophævet. Det er en Paastand, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne maa føre et nøjere Bevis for. Desuden er det jo saadan, at der findes Invalidere-nydere rundt omkring i forskellige Hjem. Mange af dem er unge Mennesker, der er naturligvis ogsaa ældre iblandt dem, der lever sammen med deres Familie, og som bevæger sig i de samme opvarmede Stuer som de andre. Man kan derfor ikke sige, at Forholdet er det samme for disse som for de gamle Mennesker, der sidder i deres egen Stue og selv maa sørge for at faa Kakkelovnen varm. Jeg tror derfor ikke, man uden videre kan flytte Invalidere-nyderne over blandt Aldersrentenyderne og sige, at disse to Slags Nydere skal stilles ganske ens med Hensyn til Brændselshjælp.

Jeg vilde derfor have sat Pris paa, om man var kommet med et Forslag, som havde haft til Hensigt at føre os ud over disse stadig tilbagevendende Brændselslove, og det tror jeg vilde kunne ske ved en virkelig Drøftelse af det Lovforslag, som er kommet frem fra mit Partis Side. Der vilde sikkert kunne findes Vej frem, saa man kunde komme ind paa et helt andet Grundlag. Men fremfor alt kan man ikke komme med et Forslag, som siger, at Invalidere-nyderne fuldstændig skal sidestilles med Aldersrentenyderne med Hensyn til Uddeling af Brændsel. Jeg tror, det vil være fuldkommen uholdbart at gaa ind paa disse Tanker. Jeg kan godt se, at der er Vanskeligheder med Hensyn til Brændselet, og disse Vanskeligheder ligger overalt, hvor der bor Smaakaarsfolk, enten de er yngre eller ældre, men jeg kan ikke erkende, at de i

særlig Grad skulde være fremtrædende med Hensyn til Aldersrentenydere. Saa vidt jeg kender til det, har de allerfleste paa Landet faaet Brændsel hjem til Vinterforbruget. Og jeg mener, at medens Priserne er steget i en ganske forfærdende Grad for dem, der skal købe i det frie Marked, har Aldersrentenyderne mange Steder faaet Lov til at faa Brændsel til Priser, der ligger langt lavere end dem, der hersker i det frie Marked, fordi Brændselet er udleveret de gamle fra kommunale Beholdninger.

Dette er alt sammen Ting, som maa undersøges, og som vi maa have Klarhed over. For det første maa vi vide, om den Tyvendedel af foregaaende Aars samlede Alderdomsudgift, som Aldersrenteloven giver Bykommunerne Ret til at bruge i ekstraordinære Tilfælde, er opbrugt, og om den tilsvarende Ottendedel, som Landkommunerne har Ret til ekstraordinært at anvende, er brugt, og om denne ene Maaned virkelig har kunnet give Aldersrentenyderne særlig haarde Vilkaar at leve under, thi vi maa huske paa, at et Aars Brændselsforbrug er ikke alene afhængigt af en Maaneds særlig streng Vinter. Man kunde maaske med lige saa stor Føje sige, at et Aar som i Fjor eller som i Forfjor, der havde meget kolde Foraar, og hvor Kulden varede langt hen paa Sommeren, tog lige saa haardt paa Brændselet, som Aaret i Aar vil gøre, hvis vi faar et tidligt Foraar, og vi maa da ogsaa indrømme, at Vinteren var mild før Jul. Man kan ikke uden videre sige, at en streng Vintermaaned skal betragtes som det Grundlag, der i fremherskende Grad skal anvendes, naar Brændselsforbruget for hele Aaret skal bestemmes og dermed Størrelsen af de Midler, som skal anvendes til Køb af Brændsel. Nej, man maa se paa Aarsoversigten og spørge Kommunerne, om de ikke er i Stand til at hjælpe over den vanskelige Periode, vi er inde i. Jeg skulde mene, at der rundt om i Kommunerne er Midler til Stede, som gør det muligt at lette Brændselsituationen for de gamle i denne vanskelige Maaned. Der er for øvrigt mange, som Kommunerne ikke kan komme til at hjælpe. Derfor er den private Godgørenhed i høj Grad prisværdig; den kan hjælpe mange, som hverken faar Aldersrente eller Invalidere-rente.

Jeg maa formode, at Lovforslaget bliver henvist til et Udvalg, og jeg kunde tænke mig, at det blev henvist til det Udvalg, som er nedsat angaaende et tidligere Lovforslag om Brændselshjælp. Jeg tænker mig, at Administrationen vil yde Hjælp til en Gen- nemgang af dette Lovforslag, og at vi gen-